

Szerkesztési iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 „
Negyedévre ———— 6 „
Egy hóra ———— 2 „
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési irodákban.

Megjelenik

vasár- és ünneppnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1900.

XXIX. évfolyam. 128. szám.

Kedd június 5.

Utazó kereskedők.

Budapest, június 4.

(P. C.) Budapesten egy olyan mozgalom indult meg, melynek az a célja, hogy egy a magyar ipar érdekében s annak hathatós védelmére Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszter által tervezett s a törvényhozás által kétségtelenül helyesnek tartott reformot késleltessen. Az ipartörvénynek, különösen pedig 50 §-ának módosításáról van szó, mi által minden kereskedelmi utazónak meg lesz tiltva, hogy magánfogyasztóknál megrendeléseket gyűjtsön.

A budapesti kereskedők és iparosok, vagy jobban mondva egy csekély töredékük a reform ellen állást foglalt, küldöttséget menesztett s kérvényt intézett a kereskedelemügyi miniszterhez. Azt akarják, hogy a törvény majd csak 5—10 év múlva lépjen életbe, mert a magyar ipar még nem elég erős, hogy a magánmegrendelések gyűjtése nélkül ellehessen.

Itt önkénytelenül felmerül a kérdés, vajjon a törvény halogatása, vagy azonnal való életbeléptetése van-e a hazai ipar érdekében s e kérdésre önmagától kínálkozik a válasz, hogy ezt a törvényt már évtizedek előtt kellett volna hozni és hogy a magyar ipar e törvényes rendelkezés nélkül egyáltalán nem boldogulhat.

Különböztessük meg a fogalmakat. A fővárosi nagykereskedők és iparosok azt kívánják, hogy utazók ezentúl is gyűjthessenek megrendeléseket magánosoknál telephelyükön kívül. Miatán Auszriával közös vámterületet képeznünk, teljesen kizártnak kell tartani, hogy az osztrák kereskedelmi utazókat más elbánásban részesítsük, mint a hazaiakat, következésképp az osztrák utazóknak is szabad lenne közvetlenül a fogyasztóknál megrendeléseket gyűjteni. De hisz éppen ezek ellen az utazók ellen kell megvédeni a hazai

ipart Bécsben s egyáltalán Ausztriában vannak kereskedők és iparosok, kik Magyarországot évről-évre beutaztatják, megrendeléseket gyűjtenek s teljesítenek s a hazai iparnak hatalmas versenyt teremtenek a hazai fogyasztónál. Ezt a versenyt le kell ráznunk a nyakunkról s az e verseny ellen való védelemből készül a törvény. A magyar detail-utazónak lehetetlenné lesz téve, hogy közvetlenül a fogyasztónál gyűjtsön megrendeléseket s adjon el árukat, de ugyanez történik az osztrákkal is és e cél előtt meg kell hajolnia a magyar iparosok és kereskedők említett kis töredékének is, mely e törvény alatt szintén szenvedni fog ugyan, de nem annyit, mint az osztrák ipar, a magyar vidéki iparosokat pedig erősíti, nekik nagy könnyebbulást szerez és megizmosodásukat lehetőségessé teszi Hegedűs e reformja.

A fővárosi iparosoknak nem szabad azt gondolniok, hogy ők monopolizálják a magyar ipart s egyedül az ő zsebükből van a magyar kereskedelem. A vidék ezerszer nagyobb s ezerszer inkább reá van szorulva a hathatós védelemre és a főváros környékén kívül is van még Magyarország.

Csak azért károsodják Magyarországot egész vidéki ipara, hogy egy marok budapesti és egy sereg osztrák iparosnak és nagykereskedőnek könnyebbé legyen téve az élet és a jómód. A szegedi szabónak, debreczeni, kassai csizmadianak stb. nincs ugyanaz a joga a kormány gondoskodásához, mint a fővárosi iparosnak?

Eddig a vidéki jobb fogyasztó szükségletének tulnyomó részét Bécsben, egy csekély, sőt legcsekélyebb részét Budapesten rendelte meg; a vidéki ipar számára megmaradt a fogyasztó közönségnek gyöngébb, fizetésre képtelenebb része. Az iparcikkeknek ezt a tulnyomón Bécsben megrendelt részét a magyar ipar számára menti meg a törvény s ezért a magyar

iparosoknak s iparüzőknek mindenképpen azon kell lenni, hogy Hegedűs Sándor kereskedelemügyi miniszternek ez az iparvédő javaslata minél előbb törvénynyé váljék s azonnal életbe lépjen.

Vivóverseny Nagybecskereken.

(Saját tudósítónktól.)

Nagybecskerek, június 5.

Pünkösöd vasárnapján zajlott le Nagybecskereken az első országos vivóverseny. Az eredmény, bár a várakozás is nagy volt, felülmulta a legvérmesebb reményeket. Ugy a minősítési küzdelemben, mint a körvívásban, de főleg az akadémiában olyan assautokban gyönyörködhetünk, a melyeket ritkán láthatni Budapesten is. De hiszen nem csoda ez, ha tudjuk, hogy Magyarország legjobb vivói tisztelték meg jelenlétükkel és működésükkel Nagybecskereket.

A budapesti és szegedi versenyzők javarésze a szombat délutáni öt órai vonattal érkezett, amikor is a figyelmes klub Toricelli vivómesternek vele érkező bájos ifju nejét rózsacsokorral fogadta a vasutnál. A vendégek egy a bevonulás alkalmával, mint a délután további folyamán is mindentelé sympathikus érdeklődés tárgyát képezték s a napot egy felette animált ismerkedési estélylyel fejezték be a kaszinóban.

Vasárnap reggel 9 órakor kezdődött azután a komoly munka, a mely mindvégig művészeti színvonalon állt. A verseny jury, Rónay Jenő főispán elnöke alatt, ki a legerősebb és kitartóbb gonddal vezette annak működését, dr. Vinczehidny Ernő, a torontáli athl. klub elnöke, Krepelka Béla, a magyar athl. klub titkára, dr. Porteleky László a M. A. K. igazgató választmányi tagja és Magyarország bajnoka, Faur Kornél, a torontáli athl. klub választmányi tagja és Toricelli Angeló, vivómester urakból alakult meg. A jury egyéb, lapunkban előzőleg felemlített tagjai, részben elutazás, részben betegség által voltak tisztük teljesítésében akadályozva.

A „TORONTÁL“ tárcája.

A bokréta.

A feleségem nagyon szereti a virágokat én pedig nagyon szeretem a feleségemet. Ez egyszerű, érthető dolog, hogy önkéntes csodálkozva rázogatják majd fejüket és azt kérdezik tőlem:

— De hát minek is azt elmondani? Pedig, ha megtudják később, hogy nekem mennyi szenvedést okozott a feleségemnek ez a passziója, nem olvassák majd olyan figyelműen, olyan könnyösen azt, hogy: A feleségem nagyon szereti a virágokat! . . .

Történt ugyanis, hogy a feleségem mulatságra készült. Két héten át ez az esemény uralkodott a mi házunkban: sötét levelek, kozmás ételek és pietykázó szabónők voltak a hirdetői.

Végre felvirradt a dicső nap hajnala! Hat órakor már kizavartak az ágyból. Reggelit nem kaptam; délután a feleségem óriási mérvben izgatott volt, délután már négy órakor hozzáfogott az öltözködéshez és . . . és végül: nem mentünk el a mulatságra!

A feleségem sirt, az anyósom szidott, mint a bokrot és én el voltam keseredve. Mindennek pedig egy bokréta volt az okozója. Egy bokréta, melyet nekem kellett volna a feleségem részére megrendelni. Nos, ezt a bokréta még esti kilenc órakor sem hozták meg a virágkereskedésből. Igaz, hogy meg sem rendeltem, feledékenységből vagy hanyagságból, de azért mégis csak elhozhatták volna. Nagyon lekötözték volna vele.

Mikor már teljes pompában ragyogott és én örömmel szemlélttem csodás szépségét és eleganciáját, egyszerre felsikoltott a feleségem,

mintha egy borzasztó gondolat érte volna hirtelenben. A mama és én ijedten futottunk hozzá.

— Mi bajod édesem? — kérdeztem én részvétellel kíváncsian.

Megfogtam a kezét, simogattam, csókoltam, mert szegény kis feleségem nem tudott szóhoz jutni az ijedségtől. De ő kihuzta kezét a kezemből, elfordult tőlem és könnyes szemmel siránkozó hangon szólott:

Ne nyuljon hozzám! . . . Megirigyelte azt, hogy mulatni fogok és megrontotta mulatságomat. . . . Mert nem szeret! . . . Nem is szeretett soha! Csak hitegetett szavával, csak játszott a szívemmel! . . . Most triumfál és kinevet.

Ezt a szóaratot pedig határtalan siránkozás követte, sóhajok és jajveszékések kísérték. Kövé meredten és fölötté szánalmas arckifejezéssel állottam a feleségem mellett és nem tudtam elképzelni, hogy miféle szörnyű bünt követtem el már megint, amivel boldogtalanná tettem immár számtalanszor a feleségemet, anyósomat és magamat. A mamának, úgy látszik, már prakszia volt az efféle dolgokban, mert mindjárt eltalálta a dolog csinját és nem mulasztotta el, hogy megrovásban ne részesítsen.

— Hogyan is tehette ezt? — mondá. Szólan akartam, de a mama nem engedett szóhoz jutni.

— Ne mentegetődzék! Mit is mondhatna? Hogy nem a saját hibájából történt? . . . No ezt ne mondja, mert ez igaz. Csak a maga hibája, mi itt teljesen ártatlanok vagyunk a dologban! . . . Csak a maga hibája, mert nem gondolt rá. Mert örökösén másra gondol, csak a feleségére nem! . . .

Erre a jószívű intésre pedig megint a feleségem kezdett szónokolni.

— Igen, ha más menne mulatni; az a szőke nagysám, akinek a multkor olyan alázatosan köszönt; vagy az énekeső az orfeumból, akit tizenháromszor tapsolt tegnap a lámpák elé! . . . Oh, én szerencsétlen! Oh, én boldogtalan! Oh én elárult, megcsalt! . . .

Tovább nem mondhatta. Az én türelmemnek is van határa és mérgesen kiáltottam közbe:

— De hát miről van szó? Hát mit tettem, vagy mit nem tettem?

A feleségem nem érdemesített feleletre, de az anyósom bővített kiadásban fejezte ki az ő gondolatait is.

— Elmehe, elmehe a mulatságra egyedül, Erzsike nélkül is! . . . Mert csak erre számított, ez volt a célja! . . . A lányom majd itthon marad velem, szép lassacskán beletörődünk mi ebbe az állapotba is.

Kérésre vettem a dolgot: — Az Isten szerelméért, hadd tudjam meg hát egyszer én is, hogy mi a baj?

— Nem tudja még? . . . Milyen kedves! . . . A bokréta! . . .

— A bokréta? . . .

— Igen, igen, a bokréta! Hát azt hitte, hogy utolsók akarunk lenni a szigeten?

— Csak az a baj? . . . Na hát azért nem kellett volna sem az orfeum énekesnőt, sem engem! . . . Hát szóltatok ti nekem, hogy bokréta kell?

— Nem, de . . .

— Hát ha véletlenül másnak szóltatok. — Annak az örökösén mosolygó ügyvédnek, akit olyan kedvesen tudtok szoligatni: „édes doktor urnak, kedves doktor urnak! . . .” Vagy annak a festőnek, akinek a képei a legjobban

A versenyre 10-en jelentkeztek. Hatan a magyar athl. klub, 2-en a szegedi vívóegylet és ketten a torontáli athl. klub részéről. A verseny minősítéssel kezdődött, a midőn is heten első osztályu, hárman pedig másodosztályu vívóknak minősítettek. Az első osztályu vívók már ezen minősítés alapján nagy ezüst, a másodosztályuak kis ezüst érmet nyertek. A nyolc legjobban minősített versenyző vett azután részt a Torontáli vándordíjért való küzdelemben, a mely körvívás alakjában döntetett el olyképp, hogy mindenki mindenkivel viv, s aki végül a legkevesebb „votot“ kapta, az lesz a vándordíjnyertes. Nyolc versenyző vett részt a körvívásban és így 28 assaut-t kellett végigküzdeni. Délben 1/2-kor e 4 „voltra“ menő küzdelmeket befejezték, s a torontáli vándordíj egy esztendőre a magyar athletikai klub birtokába ment át, amennyiben egyik legkiválóbb tagja Mészáros Ervin, Magyarország vitőr bajnoka nyerte meg a versenyt, miután ő kapta a legkevesebb „votot“ összesen hetet, valamennyi menetekben együtt véve.

A vándordíj egy remek kivitelű massív ezüsből készült gladiátort ábrázol, a mint egyik kezében félig hüvelyébe rejtett kardot, a másikban pedig koszort tart. A körülbelül félméter magas szobor talapzatának elő részén Torontál-vármegye címere van alkalmazva. Ugyancsak Mészáros kapta meg a dr. Vinczehidy elnök által felajánlott aranyérmet. A második díjat, a Rónay főispán által felajánlott remek szép ezüst szivarkatárcát Szóts Aladár csendőrfőhadnagy nyerte el. Harmadik lett Halbleib József a M. A. K. tagja, aki a jury tiszteletdíjait nyerte. Résztvettek még a küzdelemben Matuskovits Imre főhadnagy és Kóos hadnagy a szegedi vívó egylet tagjai, továbbá Szántay Jenő, Penninger Antal és Bakos Géza a M. A. K., Szekesán János és Todorosz Miklós a torontáli athl. klub tagjai. Rendkívüli szépek voltak a Mészáros—Halbleib, Mészáros—Szóts és Matuskovits—Szántay assautok.

Az a szűkebb közönség, a mely már a versenyre bebecsültást nyert, különös tetszésével honorálta a most említett vívásokat és ki kell emelnünk, hogy oly kiváló társaságban is feltűnt a Nagybecskerekén is jól ismert Matuskovits Imre honvéd-főhadnagy kiváló finom művészi vívása, aki társával Kóos hadnaggyal együtt becsületére vált kiváló mesterének Torricellinek.

A szorosán vett verseny után az egész vívótársaság dr. Vinczehidy klubelnök vendégszerető házában gyült össze villásreggelire. Délután öt órára volt hirdelve, de kissé el-

tetszenek a kiállításon, már mint tinektek! . . . Oh, tudom én amit tudok! . . .

Az asszonyok látták, hogy ellenük fordítottam a fegyvert, — gyorsan visszavonultak szobáikba, — valószínűleg a további harcot beszéltek meg, én pedig belebujtam a kabátomba, fejembe csaptam a klakkomat és — elmentem . . .

Mikor a hajóállomáshoz értem, felülkeredtem bennem a jobb érzés.

— Nem, nem fogok mulatni a feleségem nélkül, visszamegyek érte, megbékítem és elviszem mégis a mulatságba. És viszek neki bokkrétát is, szép nagy bokkrétát.

Sorra bolyongtam az éjjeli lokalitásokat, míg akadtam egy virágáros lánykára, aki szép szóért, jó pénzért egy olyan bokkrétát adott, hogy alig tudtam eleipelni.

Ejféltájban beállítottam a feleségemhez. Aludt. Nyugodtan, mosolyogva.

A takaró egy kicsit lecsuszott vállairól. Felbátorodtam és megcsókoltam az én alvó kis feleségemet.

Felnyitotta a szemét és álmosan mondogatta:

— Maga az! Maga csunya! Maga rossz!

— Oda telepedtem az ágya szélére és kértem, kérlektem.

— Nézd, Erzsikém, ne haragudj, ne, ne! Hiszen én szeretlek, imádlak. Es elhoztam, nézd a bokkrétát is.

Aztán beszéltem még soká, nagyon soká, míg ki nem békült, átölelt, megcsókolt!

Reggel pedig egy elhervadt, megtépelt bokkrétát talált a mama.

Csak mosolygott! Csak nevetett.

késve kezdetett meg a nagyközönségnek is hozzáférhetővé tett nagy vívás látványosság: az akadémia. E késésnek részben az képezte okát, hogy Iványi Gyula, Magyarországnak ezidő szerint első amateur vívója, kit az akadémia vártak, csak a 3/5 órai vonattal érkezett meg. A közönség, a melynek első soraiban városunk egész előkelő hölgyvilágát ott látjuk, teljesen megtöltötte a gimnázium tágas tornatermét. Az akadémian a már említett versenyzőkön felül még résztvett Torricelli Angelo s Horváth Lajos mesterek, továbbá Iványi és Porteleky László dr.

Nehéz most leírni azt a hatást, amit a fokozatosan összeállított küzdelmek keltettek. Az a tulnyomóan laikus közönség is el volt ragadtatva s a mikor mindennek tetejébe még oly assautokban nyílt alkalma gyönyörködni, mint a milyen a Mészáros—Halbleib, Porteleky—Iványi, Mészáros—Horváth, Torricelli—Porteleky és Iványi—Torricelli félek voltak, akkor valóban érette azt a buzgólkodást, a melylyel az athl. klub ezen oly kiváló erőket megnyerni iparkodott és az örömet, a melyet megérkezésük okozott.

Torricelli mester már festői megjelenésével és szimpatikus férjas alakjával is, de különösen vívásának lovagias, finom allűrjeivel hódította meg a közönséget.

A kik szakértők voltak, azok ezenkívül méltányolták azt a valódi vívóművészetet, azt a magas stylt, a melyek őt mint mestert határozottan első rangúvá teszik.

Horváth Lajos vívómester is határozottan nagy tehetség. Szép kiállása és hatalmas támadásai általános tetszést arattak.

Az amateurök, kik részben már a dél-előtti versenyben is résztvettek, ezen akadémian ragyogtatták valóban vívóművészetüket.

Mészáros Ervin, a vándordíj győztese, a megtettesült nyugalom és elegancia, a mihez nagy routineja járul.

Szóts Aladár csendőrfőhadnagynak, a második nyertesnek a formája sok kívánni valót hagy fenn, de félelmetes toucheur. Főleg elővágásokban dolgozik. Annál tökéletesebb formája van Halbleib Józsefnek. Valódi olasz hévvel támad és főleg kitűnő ripszjtjaival aratott osztatlan tetszést. Szántay Jenő és Matuskovits Imre a finom vívásban excellálnak, nem tussokra dolgoznak, hanem szép vívólátványt akarnak nyújtani, ami nekik sikerült is. Penninger Antal, Bakos Géza, Kóos hadnagy, Szekesán János és Todorosz Miklós is bármely fővárosi akadémian tetszést arathatnak.

Külön kell megemlékeznünk dr. Porteleky Lászlóról, erről az oly sokoldalú és kiváló sportmanról. Ő délelőtt a versenyben nem vett részt, hisz érthető, hogy Magyarország kardvívó bajnoka mások elől nem szedhet el minden díjat, annál jótékonyabban érvényesítette azonban nagy szakértelmét a juryben, a melynek határozatai közbevetőleg megjegyezve mindig megnyugvást keltettek. Hogy Porteleky László vívása milyen plasztikus, milyen kitűnő, az még nem vívók között is általánosan ismert dolog. Vitőrré Torricelli mesterrel, kardra pedig Iványi Gyulával mérkőzött.

Iványi Gyulával! Nehéz erről a vívóról írni, a nélkül, hogy superlatívusokban ne beszéljünk.

Iványi külön classis. Vitán felül áll, hogy ő Magyarországon amateurben konkurrens nélkül áll. Védései feltétlenek, támadásai halálosan biztosak. Meg vagyunk győződve, hogy még e hónap folyamán Párisban a világ versenyén, Iványi Gyula a magyar vívást — mert ő minden olasz iskolája mellett is vívó-temperamentumában, vágásainak erejében és formájában magyar — ismét az őt megillető első helyre fogja visszahelyezni.

Az akadémian a jury, a melyből ekkor természetesen Torricelli mester és Porteleky mint résztvevők kiléptek, a rendelkezésére álló tiszteletdíjakat következőképp osztotta el. A gróf Csekonics Gyula által felajánlott ezüst bor-szer-visz Torricelli mesternek, az országos athl. szövetség által felajánlott tiszteletdíj Porteleky Lászlónak s a dr. Vinczehidy Ernő által felajánlott arany érem Iványi Gyulának adatott ki.

Ezeket a többi tiszteletdíjjal együtt Rónay Jenő jury-elnök bájos neje, a nála megszokott szeretetreméltósággal osztotta ki.

Itt említjük meg, hogy Payka Vilmos, a klub volt művezetője a vívás iránti szeretetét és a klub iránt táplált vonzalmát dokumentálódó, a klub tagjai számára egy emlékérmét alapított, a melyet évenként a vándordíjjal kapcsolatosan adnak ki. Ez az igazi sportszeretetről tanuszkodó áldozatkésztség ugy a helyi, mint a budapesti versenyzők között általános elismerést aratott. Az érmet egyébként Szekesán János a T. A. K. tagja nyerte meg.

Az athleták este társas-vacsorára gyűltek egybe a kaszinóban. Az első felköszöntőt Rónay Jenő főispán mondta. Megemlékezett a verseny kiváló sikeréről, majd egy sikerült fordulatot éltette Torricelli mester bájos nejét, mint hírneves férjének Génuszát. Krepelka titkár kijelentette, hogy a nagybecskerekéhez hasonló vezetést látott. Meleg elismerő szavakkal aposztrofálta klubot és Rónay főispánt. Faur Kornél abbéli reményének ad kifejezést, hogy a sport nagyobb lendületet vesz Nagybecskerekén. A vendégek és a győztesek egészségére üríti poharát. Dr. Vinczehidy Ernő szerint nem sikerült volna a verseny, ha egy százszemű és százezü ember nem helyezte volna bele minden ambícióját és idejének nagy részét. Krepelka titkár egészségére iszik, Iványi Gyula a vívás nemességéről beszél, majd a klub vezetőségére, dr. Vinczehidy elnök bájos nejére és a sportkedvelő közönségre üríti poharát. dr. Demkó Endre a vendégeket, első sorban Iványit, Krepelkát és Portelekyt élteti. Reitter Oszkár humoros toszt keretében a mestereket köszönti fel. Dr. Vinczehidy Ernő szépen körvonalazza a magyar és olasz vívás eredményeit s Torricellinek, mint az utóbbinak lelkes mesterére üríti poharát. Krepelka dr. Vinczehidy, a fáradhatlan és buzgó klubelnököt élteti. Lakoma után táncra perdültek az athleták és bebizonyították, hogy épp úgy megállják a helyüket a parketten, mint a küzdőporondon. A hölgyek panaszkodhattak a legkevésbé, mert odakünn már pitymallott, mikor szétoszlott a társaság.

Végigtekintve most az egész verseny lefolyásán, csak ismételtethük, hogy az minden tekintetben magas színvonalon állott s kielégítette a legkényesebb igényeket is. A rendezés kifogástalansága a legelénkebb tolmácsa dr. Vinczehidy Ernő klub-elnök fáradhatlan működésének. Az a hat heti lázas előkészület, a mely megelőzte a versenyt, nem maradt eredménytelen, sőt siker tekintetében jóval a várakozáson felül ütött ki s ez első sorban Vinczehidy érdeme, mert ő buzgólkodott, dolgozott szüntelenül, folyton azon törve a fejét, hogy miképpen lehet a verseny színvonalát a lehetőségig fokozni. A szép eredmény az ő legbecsebb jutalma s az a tudat, hogy különb versenyt az ország fővárosában sem rendezhetnek, hiszen itt voltak nálunk a magyar föld legjobb vívói.

A siker másik része Krepelka titkáré, aki vállvetve működött Vinczehidyval s valóban százszeműnek és százezünek bizonyult.

Meg voltak a versenynyel elégedve maguk a versenyzők is (ami pedig nem kis dolog, pláne ha ismerjük az ambíciójukat) s nem egyszer hangsúlyozták, hogy ilyen valódi uri versenyt keveset láttak.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. sz.) mindennap reggeli 5 1/2 órától délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére csak kedden és pénteken délután 5 óráig. A kádfürdő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad; zuhanyfürdő egész nap.

Június 7. Sakkestély.

Június 9. A polg. és felső keresk. iskola júniálisa.

Június 10. Gyermekebarát kerti ünnepe.

Június 14. Kerékpárverseny Nagybecskerekén.

Június 17. Csikódíjazás Nagybecskerekén.

Június 24. A T. h. é. v. közgyűlése.

— Személyi hírek. Rónay Jenő főispán ma este hivatalos ügyekben Budapestre utazik. — Poroszkay Béla megyei főügyész ma délben több heti külföldi körútra indult.

— Igazságügyi előléptetések. Az igazságügy-miniszternek az 1893. évi IV. t. c. 5. és 13. §-ai, illetve az 1900. évi VI. t. c. 8. §-a alapján kiadott rendelete értelmében előléptek a VII. fizetési osztály első fokozatába Kiss Sándor

nagybecskereki törvényszéki bíró és Frits Fülöp pancsovai járásbíró. A VII. fiz. oszt. 2-ik fokozatába Németh Antal nagyikindai tszéki bíró és dr. Szőke Károly módosi járásbíró. A VIII. f. o. 1-ső fokozatába Péter Gyula pancsovai tszéki bíró. A IX. fiz. oszt. első fokozatába Petrik György és Szabó Béla törökbecsei, Mayer Ferenc és Kecskeméti Bálint pancsovai járásbírói albirák, Dózsa Himér nagyikindai tszéki albiró. A IX. fiz. oszt. II. fokozatába Petrovics Emil alibunári aljárásbíró, Klebovich Sándor és Török János szombolyai, dr. Vicsek András módosi, Tóth Mihály perlaszi, Tóth Antal alibunári, dr. Engel Mór, pancsovai aljárásbíró, dr. Lauka József nagybecskereki alügyész, Czironi Gyula perlaszi, Chamilla Antal nagybecskereki aljárásbíró, Stur János módosi, Papp József nagyszentmiklósi, dr. Zoltán Sándor módosi aljárásbíró, dr. Vaszkó Endre nagyikindai alügyész, dr. Cocron Miklós nagybecskereki, dr. Pintér József nagyikindai aljárásbíró, dr. Publik Ernő pancsovai alügyész, Spyers Duran Alfréd módosi, Hausinger András billédi aljárásbíró. A X. fiz. oszt. I. fokozatába Bartha Kálmán pancsovai tszéki jegyző. A XI. fiz. oszt. első fokozatába Szoboszlai Zoltán nagyikindai, Adamovics János pancsovai tszéki, Szöllőssy Gyula antalfalvi járásbírói aljegyzők. Előléptek továbbá magasabb fizetési osztályba Lichovnik Antal szombolyai és Müller József nagybecskereki telekkönyvvezetők.

— **Allamsegély.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Ognyanovics Mária g. kel. szerb lelkész özvegye, szerb-szent-mártoni lakosné részére 120 korona államsegélyt, Tyurcsics Darinka g. kel. szerb lelkész özvegye, oppovai lakosné részére 60 korona államsegélyt engedélyezett.

— **Fényes esküvő.** Fényes esküvő folyt le pünkösdi szombatján, akkor esküdött ugyanis örök hűséget Grossmann Zsigmond bégaszentgyörgyi földbirtokos Bauer Gizának, Bauer Pál polgártársunk bájos és szeretetreméltó leányának. Tanúk voltak a vőlegény részéről Szerdahelyi Károly szentgyörgyi gyógyszerész, a menyasszony részéről pedig dr. Végh Lajos nagybecskereki város ügyész. Az egyházi áldást Szalay József ev. ref. lelkész adta a boldog fiatal párra.

— **Tanári vizsga.** Cséh Elek, a nagybecskereki polgári iskola tanító karának derék, képzett tagja, szombaton tette le kitüntetéssel a felsőkereskedelmi iskolai tanári vizsgát.

— **Tűzoltók ünnepélye Nagyikindán.** A nagyikindai önkéntes torna- és tűzoltó egyesület tegnap pünkösdi másodnapján ünnepelte fennállásának 25 éves jubileumát a ezt az ünnepélyt egybekötötte a zászlószenteléssel. Gyönyörű verőfényes idő kedvezett az ünnepségnek, melynek impozáns voltát csak emelte, hogy az ország minden részéből mintegy 600 tűzoltó jött össze ebből az alkalomból Nagyikindán. Vasárnap este a tűzoltók szerenádát adták Jankó Agostonné urnőnek, a zászlóanyának, majd ismerkedési este gyűltek egybe. Tegnap korán reggel ébresztővel kezdődött a nap, a mit 7¹/₂ órakor az érme kiosztása követett. Fél kilenckor érkezett meg Rónay Jenő főispán, a tűzoltó szövetség elnöke, a kit egy 6 tagú küldöttség várt a zenekarral. A menet ezután a zászlóanya izléses palotája elé vonult, hogy a templomba kísérelje. Elül mentek a nyoszolyó lányok vőfélyeikkel, utánuk díszes hintóban Rónay elnök a junói természetű zászlóanyával, ki egyike a legszebb hölgyeknek a szépségével és szeretetreméltóságával ezuttal is elbájozt mindenkit. Ugy a r. k., mint a g. k. templomban isteni tisztelet volt, maj 10 órakor a nagy piac-téren végbe ment a zászlószentelés ünnepélye is. A szögbeverés annyi időt foglalt el, hogy a vidéki zászlók megkoszoruzását is el kellett későbbre halasztani s így arra csak estefelé kerülhetett sor. Délben társasbéd volt három vendéglőben. A zászlóanya és az elnök a Kassaszállóban jelentek meg, hol számos sikerült felköszöntőt mondtak. Az első felköszöntőt Rónay főispán mondta a királynak, s ugyancsak ő éltette zajos tetszés mellett a tűzoltók legelkelőbb és leglelkesebb barátját, József főherceget. Stolz főparancsnok a zászlóanyát, dr. Bogdan Zsivkó polgármester a főispánt élteti. Jankó Agost a tűzoltóságra emeli poharát. Szébbnél szébb pohárköszöntőkben ünnepelték még a nyoszolyó lányokat, a polgármestert, a parancsnokokat s az ünnepélyen résztvetteket. A lakoma jól belenyúlt a délutáni órákba a

mikor a Ferenc József-téren a tűzoltók gyakorlataiban gyönyörködött a közönség. A Kassaszálló volt a tűzoltóság objektuma s ennél a szépen végzett munkánál mutattak be egy új cső szópókát. Ezt követően átnyújtották Rónay Jenő főispánnak a tb. főparancsnoki díszlevelet. A főispánnal az élén megtekintették ezután a tűzoltók laktanyáját s a felszerelvényeket s bár a legjobb karban találtak mindent, a többség mégis azon nézetének adott kifejezést, hogy a város nagyságát tekintve a laktanya nagyon is szűk és szegényes. Reméljük, hogy a sikerült ünnepély tekintetben is változást fog maga után vonni. Öt órakor a 29. gyalogezred zenekara hangversenyt rendezett a városháza előtt, majd este a Nemzeti Szállóban folytatta. A délutáni ünnepély végeztével a diszszázad eldefilrozott még Rónay főispán előtt, a ki lelkes óvációk tárgya volt 7 órakor is, a mikor visszautazott Nagybecskerekre.

— **Hymen.** Albi Elekes Károly nagybecskereki posta- és távirótitást folyó június hó 27-én esküik örök hűséget Zentán özvegy Keczei Mészáros Antalné leányának, Erzsikének. — Eiler Péter megyei alszámvevő folyó hó 9-én tartja esküvőjét Vogel János kis öszi takarékpénztári igazgató leányával, Gerával.

— **Névmagyarosítások.** A pancsovai posta- és táviróhivatalnak öt hazafias derék alkalmazottja magyarosította meg legutóbb a nevét. Keller Miklós Halászra, Knapp Adam ugyanottani alkalmazott és gyermekei Kertészre, Franz Antal Ferenczire, Julcher István Juhászra, Rozet Antal Erdélyire. Megengedte azonkívül a belügyminiszter, hogy Bergl Pál ozorai illetőségű nagykanizsai lakos vezetéknévét Biróra változtassa.

— **Nyugdíjazott tanító.** A vallás és közoktatásügyi miniszter Predits Tivadar számosi közlése tanítót nyugdíjba helyezte.

— **Házasság.** Nagyszentmiklósról írják lapunknak: Fényes esküvő folyt le ma délelőtt a nagyszentmiklósi róm. kath. plébánia-templomban. Acs Nagy Ferenc kir. járásbírói aljegyző esküdött örök hűséget tárnói Buócz Jolánka kisasszonynak, néhai Buócz Kálmán volt szolgabíró és neje néhai Klimó Etelka bájos leányának. Násznagyok voltak Kotz László ügyvéd és Buócz Béla kir. közjegyző. Az esketési szertartást Süle János segédlelkész végezte, ki gyönyörű beszédet intézett az új párhoz.

— **Kerékpár verseny.** A május 20-ról elhalasztott kerékpár-verseny, mint megirtuk volt, június 14-én fog végbemenni a következő programmal: Megnyitó verseny. Egyleti zárt verseny. Vendégek versenye. Főverseny. Hölgyek versenye. Háromkerékű motorok versenye. 25 kilométeres verseny. Vigasz verseny. Nevezési zárnap június 8 an esti 9 óráig. Nevezések Bakalovich Plátó, egyleti titkár címére küldendők.

— **Utó állítás.** A Rudolf kaszárnyában ma délelőtt 9 órakor tartották meg az utó-állítást. A polgári bizottság elnöke Szilágyi Albert tb. megyei főjegyző volt. Jelen voltak dr. Plechl Szilárd megyei főorvos, Matiegka Vilmos cs. és kir. őrnagy, Nack Gyula főhadnagy, dr. Andrics Szvetozár cs. és kir. ezredorvos, Rumpf honvédszázados, Sáway Lajos honvéd főhadnagy, dr. Sauerwald Bálint honvéd ezredorvos. A főszószóló különféle okokból elmaradt 20 védkötelet állítottak mérték alá, ezek közül 4 találatot alkalmassá.

— **Botrány a becskereki színházban.** Négy berugott helybeli jómódu földmives vasárnap este alapos fölfordulást csinált a színházban. Páholyt váltottak, ahol hangosan beszélgettek, danoltak, sőt egyikök olyan dolgot cselekedett meg, aminőt nem éppen a páholyban szokás végezni. (A közönség naivebb része azt hitte, hogy a színház teteje olyan rossz, mikép beesik az eső. Pedig először nem rossz a tető, másodsor nem esett az eső.) A részeg atyafiakat nagy ügygyel-bajjal kitessekkelték a páholyból s az előadás nyugodtan folyt tovább. Nyilvános botrányért és kihágásért megfelelő büntetésben fognak részesülni.

— **Elveszett egy három nyilású, fekete bőr-tárca, melyben irományokon kívül egy idősebb férfi arcképe volt. A tulajdonos, a kinek kedves emléke a tárca, a becsületes megtalálót illő jutalomban részesíti.**

— **A Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű házi-szerré lett, mely számos családban már több mint 27 év óta mindig készletben van. Hátfájásnál, csipfájdalom, fejfájásnál, köszvényénél, csuszánál stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatásuaknak bizonyultak, sőt járványkórnaál, minő: a kolera, hányóhasfolyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult.

TÖRVÉNYSZÉK.

Tárgyalási sorrend a nagybecskereki kir. törvényszéknél.

Polgári felelbiteli tárgyalások.

Június 6-án.

(A 15. sz. tárgyalási teremben)

Martinov Anka Petrin Isza ellen d. e. 9 órakor
Musz Sziláné Musz Szita ellen d. e. 9¹/₂ »
Russanta Péter Voda György ellen d. e. 11 »
Janosföld község A exin Mita ellen d. e. 1¹/₄ »
Ó-Telek község kincstár ellen d. u. 3 »
Ujpesti takar. ko. Baksa Simon ellen d. u. 3¹/₄ »
Paszula Váza Paszu a Flóra ellen d. u. 4¹/₄ »

Június 12-én.

(A 15. sz. tárgyalási teremben.)

Radulov Milica Rajkov István ellen d. e. 9 órakor.
Bakity Száva Eremita Rasa ellen d. e. 9¹/₂ »
Mayer Miklós Schampitz Antal ellen d. e. 11 »
Nikin Mita Gyorgyevits Svetozár ellen d. e. 11¹/₄ »
Pleitiz Fer. Pál Gombás község ellen d. u. 3 »
Popov Nika Prsko Conye ellen d. u. 3¹/₄ »
Czvetkov Alexa Ratzkov Siana ellen d. u. 4¹/₄ »

TÁVIRATOK.

A király Bécsben.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Bécsből sürgönyzik, hogy a király ma reggel oda érkezett.

Japáni herceg Magyarországon.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ ered. táv.) Kotahitó japáni herceg tegnap Bécsből Kisbérre és Bábólnára utazott az ottani méntelepek megtekintésére.

Katasztrófa a zugligetben.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A zugligeti katasztrófa ügyében, amelyről a ma reggel megjelent lapok részletes tudósításokat hoznak, folyik a vizsgálat. Minden jel arra mutat, hogy a katasztrófát a közönség magaviselete okozta. A felborult kocsi valamennyi kereke fékezve volt, de a nagy tolongásban valaki a fékezőre támaszkodott, ami elegendő volt ahhoz, hogy a kerekek forogni kezdjenek. Az összezuzott kocsi körül ma is nagy bucsujárás van. A sebesültek túl vannak a veszélyen s valamennyien rövid idő alatt meg fognak gyógyulni.

Magzatelhajtó báró.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Sopronból jelentik, hogy Gottran Ede báró, dúsgazdag földbirtokost, akit tegnap a soproni királyi ügyészségi fogházba kísérték, mert gazdasszonyának segédkezett a magzatelhajtásnál ma reggel 24.000 korona óvadék ellenében szabadlábra helyezték.

Keresztényüldözés Kinában.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ ered. táv.) Pekingből sürgönyzik, hogy az ott tartózkodó európaiak körében egy hittérítőnek meggyilkolása és a kozákok megtámadása miatt nagy az izgatottság. A hatalmak képviselői hajórajak támogatását kérték kormányaiktól.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ ered. távirata.) Ugyancsak Pekingből sürgönyzik, hogy a „Zenta“ nevű osztrák-magyar hadihajóról kiküldött tengerész csapat a pekingi követségre érkezett.

A háboru epilógusa.

Budapest, június 5. (A „Torontál“ ered. távirata.) Pretóriából jelentik, hogy az angolok hir szerint bekerítették a várost. A lakosság nem fog ellenállani; és a polgármester az első fölszólításra átadja a várost.

Határidő-úziel.

Budapest, június 5. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) Kielégítő kínálat mellett gyöngö vételkedv. Üzletmenet csöndes, árak változatlanok. Kötetett:

Buza októberre	8.03—8.04
Rozs	7.11—7.12
Zab	5.11—5.12
Tengeri júliusra	5.63—5.64
Kukorica	4.87—4.88
Repce	13.20—13.22

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becserekre, illetve Nagy-Becserekről.

Ervényes 1900. május hó 1-től.

Érkezik:

a) a nagybecserek-bégaparti (thév.) pályaudvarra:

Zsombolyáról: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.
 Pancsováról: délelőtt 9 óra 15 p.; délután 5 óra 18 p.
 Temesvárról: este 8 óra 34 p.; éjjel 10 óra 18 p.
 Verseczről: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.
 Alibunárról: este 8 óra 34 p.
 Zsombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) délelőtt 11 óra 20 p. este 7 óra 05 p. (csak minden vasárnapon.)

Csösztelekről: (keskenyvágányu vonal) reggel 6 óra 24 p. (csak minden kedden, pénteken.)

b) a nagybecsereki (nkubvt) pályaudvarra:

Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

a) a nagybecserek-bégaparti (thév.) pályaudvarról:

Zsombolyára: délután 4 óra 36 p.
 Pancsovára: reggel 8 óra 28 p.; délután 5 óra 30 p.
 Temesvárra: délelőtt 9 óra 24 p.; délután 4 óra 36 p.
 Verseczre: reggel 5 óra 59 p.; délután 4 óra 36 p.
 Alibunárra: reggel 5 óra 59 p.
 Zsombolyára: (keskenyvágányu vonal) délután 5 órakor.
 Csösztelekre: (keskenyvágányu vonal) délelőtt 11 óra 30 p. (csak minden kedden, pénteken és vasárnapon.)

b) a nagybecsereki (nkubvt) pályaudvarról:

Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 5 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p.; este 7 óra 05 p.

VASUT-ÜGYEK.

6634. szám. 1900. Magyar királyi államvasutak Üzletvezetőség Debrecenben.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak alulírott üzletvezetősége pályázat után biztosítani kívánja 1900. évi július 1-től három egymás után következő évre azon egyenruhákat, a melyeket hivatalnokai szolgálat közben viselni tartoznak.

Az ajánlatok 1900. évi június hó 10-ig, a bánatpénzek az ezt megelőző nap déli 12 órájáig küldendők be alulírott üzletvezetőséghez.

A pályázatra vonatkozó részletes szállítási feltételek az üzletvezetőség anyag- és leltár beszerzési ügyosztályában megtekinthetők, vagy posta útján megrendelhetők. Postán való szállítás esetére a 20 fillér posta költség beküldendő. Debrecen, 1900. április hó 6-án.

Az Üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjazatik.)

68996/900. A/III. sz. Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága az 1900. évi szeptember hó 1-től 1901. évi augusztus hó végéig terjedő időre szükséges 8400 q. égő repecolaj és 1300 q. kenő repecolaj szállítása iránt ezennel pályázatot hirdet.

A kiírt mennyiségek csak a megközelítő szükségletet képezvén, ennél fogva az igazgatóság fenntartja magának azt a jogot, hogy ezen mennyiségeknél egy negyeddal többet vagy kevesebbet szállíthasson és hogy a kiírt össz mennyiség erejéig tetszés szerint égő vagy kenő olajat megrendelhesse.

Az ivenkint egy koronás okmánybéllyel ellátott ajánlatok lepecsételve legkésőbb 1900. évi június hó 16-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak anyag és leltár beszerzési szakosztályánál benyújtandók, vagy postán odaküldendők.

Bánatpénz gyanánt az ajánlott olaj értékének 5%-a legkésőbb 1900. évi június hó 15-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak budapesti főpénztáránál letendő.

Szállításra nézve mérvadók és kötelezők a 122.291/96. számú általános szállítási és a fenti anyagok szállítására vonatkozó 39986/92. számú különleges feltételek.

A szállításra vonatkozó egyéb részletes módozatok az igazgatóság anyag és leltár beszerzési szakosztályában, valamint az üzletvezetőségknél és a hazai ipar- és kereskedelmi kamaráknál megtekinthetők.

Ezen részletes módozatok leírása az ajánlatot tenni szándékozónak a fentnevezett anyag és leltárbeszerzési szakosztály által ingyen adatik ki, vagy kívánatra postán megküldetik. Budapest, 1900. évi május havában.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

Hirdetések.

5772. szám 1900.

529-3.1

Pályázati hirdetmény.

Nagy-Komlós községben megüresedett községi II. segédiegyszői állásra, mely évi 800 korona javadalmazással van egybekötve, ezennel pályázatot hirdetek és felhivom mindazokat, kik a kérdéses állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket hozzám folyó évi június hó 27-éig betérjesszék, mert a később érkezők figyelembe nem vétetnek

Zsombolya, 1900. június hó 1-én.

Fóris József,

főszolgabíró.

2668. tkvi szám 1900.

530-1.1

Arverési hirdetmény és kivonat.

A perlaszi kir. jbiróság, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán az ernesztházi takaréks- és előleg-szövetkezet javára 100 kor. tőke, ennek 1899. évi október hó 1-től járó 6% kamata, 7 kor. 50 fill. óvási, 1/8% váltódíj, 25 kor. 60 fill. már megállapított, 15 kor. 70 fill. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégítése végett 1881. 60. t.-c. 144. §-a alapján és 146. és 156. §-a értelmében Stefanov Velyko botosi lakos ellen az ezen kir. jbiróság területén Botos község határában fekvő és a botosi 1786. számú tkvben foglalt:

1. 148. hrsz. 100 □-öl kertre 53 korona;
2. 322. hrsz 400 □-öl szőlőre 394 korona;
3. 198. sz. 200 □-öl kertre 106 korona.

A botosi 1787. sz. tkvben felvett:

4. 300 □-öl házhelyre 224 korona becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Botos község-házában 1900. évi június hó 21-ik napján d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő, ugy a telekkönyvi hivatalban, mint Botos községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.
3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Periaszon, a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóságnál, 1900. évi március hó 20-ik napján.

Tóth,

kir. aljbiró.

1124. tkvi szám. 1900.

532-1.1

Arverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak, Mircsetits Stéva, Gyura, Iván, Illia, Uros, Maksza és Mircsetits Uros gyám által képviselt kk. Mircsetits Lyubica kumáni lakosok végrehajtást szenvedők elleni 2875 kor. 58 fill. s jár. iránti végrehajtási ügyében, nemkülömben az özv. Titin Milosné, Bózsa 640 kor., továbbá a Néptakarékpénztár részvénytársaság Török-Becsén 180 korona, Bischitz Salamon és fia bpesti cég 110 kor. s járulékaik követeléseik behajtása végett is a területén levő Kumán község határában fekvő következő ingatlanok, úgy mint:

1. A kincstári 530. sz. tjkvben A. I. hrsz. 2. sorsz. 986—987/a. hrsz. a. foglalt ingatlan 140 kor. kikiáltási áron.
2. A kumáni 530. sz. tjkvben bejegyzés folytán a kumáni 3587. sz. tjkvben

átjegyzett A. I. 1. sorsz. 986—987. hrsz. és 505. öisz. alatt foglalt ház- és beltelek 940 korona kikiáltási áron, még pedig ez ingatlanokból Mircsetits Akszentiaát illetett egynegyed része özv. Mircsetits Gyula javára bekebelezett özvegyi jog fenntartásával 1900. évi június hó 20 ik napján d. e. 10 órakor Kumán község-házában árverés alá fog bocsátatni és a kikiáltási áron alul is el fog adatni

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én kelt 3333. sz. Igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában jelölt és óvadékképesnek nyilvánított értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap, az utolsót 45 nap alatt, mindég az árverés napjától számítandó 5% kamattal együtt a törökbecsei kir. adóhivatal, mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapasan lefizetni és a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbiróság tkvi irattárában és Kumán község előljárási irattáránál megtekinthetők.

Kelt Török-Becsén, a kir. járásbiróság tkvi hatóságnál, 1900. évi március hó 25-én.

Szabó,

kir. aljbiró.

2777. tkvi szám 1900.

531-1.1

Árverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecsereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajthatónak Pivarszki Stéva és Pivarszki Száva nagybecsereki lakos végrehajtást szenvedő elleni 472 frt 4 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecsereki kir. trvszék területében levő Nagybecserek község 1149. sz. tjkvében 2023—2025. hrsz a felvett 1200. ö. i. sz. ház 560 □ öl beltelekkel 1534 kor., 3924 hrsz. a. felvett 600 □ öl szérüs hely és 8399 □ öl, 300 □ öl pótszántó 1026 kor. kikiáltási áron 1900. évi június hó 20-ik napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. törvényszék telekkönyvi helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérte senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 153 kor 40 fill., 102 kor. 60 fill. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42 §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig. min. rendelet 3. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170-ik § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi irattárában s a helybeli városi tanácsnál megtekinthetők.

Kelt Nagybecsereken, a kir. törvényszék, mint tkönyvi hatóságnál, 1900. évi március hó 24-ik napján.

Dr. Selymessy,

kir. tvszéki bíró.